

Pasi Hujasen lähettikirje 7/2021, 23.8.2021

Satokausi alkoi

Kun kierrän kylillä, iltaisin auton takapenkki ja -kontti on usein täynnä muovikasseja.

Tänä vuonna (kesä)kurpitsaista on saatu hyvä sato – kuivasta kesästä huolimatta. Sen sijaan kurkkuja ja tomaatteja on tullut huonosti – eräs seurakuntalainen kertoi, että kasvihuoneessa oli ajoittain yli 40 astetta ja tomaatit kuolivat.

Olen itse syönyt lähes kaikki saamani kurkut. Perunat, tomaatit, sipulit jne. olen jakanut eteenpäin. Kurpitsasta tehdään monenlaista ruokaa, sitä myös säilötään. Osan ruoasta voin antaa myös vanhainkotiin, siellä on aina syöjiä.

Kun voin kulkea autolla, tuon vihanneksia Suomeen, mutta lentämällä kulkiessa ne ehkä herättäisivät turhaa huomiota.

Miksi otan sellaista, mitä en itse syö? Inkeriläinen vieraanvaraisuus lähtee siitä, että lahja otetaan vastaan. Toki pääsääntöisesti voisin sanoa, että ”sinä itse tarvitset sitä enemmän”, mutta silti tulisi ajatus ”lahja ei kelvannut”.

Syksymmällä saan erilaisia säilykkeitä, jääkaapissa on vieläkin pari viime sadon suolakurkkupurkkia (niitä syön lähes joka päivä tai oikeastaan ilta).

Alla parin päivän kyläkierrosten ”saalis” Tuutarin kirkon ison makuuhuoneen sängyllä ja nojatuolilla.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Hatsinan kyläkäyntien viimeinen mies kuoli
Viktor eli 92-vuotiaaksi, joka on venäläiselle miehelle todella harvinaisen pitkä ikä.
Nyt kaikki kyläkäyntien seurakuntalaiset Hatsinassa ovat naisia.
Skuoritsan seurakunnassa on vielä muutamia vanhoja miehiä, jotka käyvät kirkossa.
Usein ihmetellään, miksi inkeriläisseurakunnissa on niin vähän miehiä. Luin aikanaan, että vuonna 1923 syntyneistä venäläismiehistä oli sodan jälkeen elossa 3 %.
Inkeriläiset olivat vainottu kansa ja heidän kohdallaan sodan jälkeen elossa olevat miehet olivat harvinaisuus. Joitakin toki oli, mutta Puškinissakin ei enää pitkään aikaan ole ollut yhtään vanhaa inkeriläismiestä.
2. Virosta apua
Ostin Virossa käydessäni BioBlock -nenäsumutetta. Sen luvataan estävän koronaviruksen neljäksi tunniksi.
Ajattelen, että sitä on hyvä käyttää esimerkiksi jumalanpalveluksissa. Se on tehty ternimaidosta. Kuvaavaa on, että Virossa se saatiin nopeasti markkinoille – se katsottiin luontaistuotteeksi/lisäravinteeksi, jolloin pitkiä ja kalliita testejä ei tarvita – toki niitä nyt tehdään. Suomessa hallitus ei löydä rahaa nenäsumutteena annettavan koronarokotteen testaamiseen, vaikka se olisi varmasti taloudellinen menestys, kun se saataisiin markkinoille – Saksassa koronarokotteen valmistus on näkynyt jopa koko maan talousluvuissa.
3. Kummallisia koronatestituloksia
Yritän käydä Tallinnassa niin, että voin paluumatkalla tehdä lautalla koronatestin. Maksaa 39 euroa ja valmistuu noin tunnissa. Sillä pääsen Pietarin lennolle.
Elokuussa jouduin tekemään pikatestin Seutulän lentoasemalla: yli 250 euroa.
Kerran tein testin 9lives -firmassa. Mutta sieltä en saanut kunnollista testitulosta, vaikka maksoin siitä 20 euroa. Sain vain sähköpostissa tuloksen. Yritin selittää heille, että tuolla paperilla ei ole mitään merkitystä, jos Pulkovan lentokentällä minulta kysytään koronatestiä. Sähköpostin muuttamiseen ei tarvita erikoisia tietokonetaitoja. ”Meitä on kielletty antamasta muuta todistusta!”. Ehkä firman nimessä on painovirhe: ei 9lives (9elämää) vaan 9lies (9valhetta).
Venäjällä saa ilman muuta allekirjoitetun ja leimatun todistuksen – ilman leimaa paperi Venäjällä on arvoton. Lisäksi nykyään sähköpostilla lähetettäviin todistuksiin on laitettu QR-koodi, jota ei ole kovin helppo väärentää.
4. Kummallisia koronatestaajia
Kun kävin lentokentällä koronatestissä, sanoin testaajalle, että hän taivuttaisi testipuikkoa, niin testaus olisi mukavampi. ”Tämä on jo taivutettu”, hän vastasi ja näytti tikkusuoraa testipuikkoa. ”Minä olen tehnyt näitä testauksia jo vaikka kuinka paljon. Ei tarvitse tulla neuvomaan!” Ja sitten hän teki testin väärin! THL:n ohjeen mukaan testipuikkoa pitää pitää nenässä sen aikaa, että lasketaan kuuteen, nyt testi tapahtui sekunnissa. Minulle tietysti parempi: tuskin tuolla tavalla saa positiivista testitulosta. Mutta jälleen tuli esiin: testeillä tehdään surutta rahaa. Enpä jatkossa mene ”Aavan meren tuolle puolelle”.....
5. Kaulaketju hajosi
Kaulassani on joskus vuosikymmeniä sitten (muistaakseni Englannista) ostettu krusifiksi ja ketju. Ketjun lukko on hajonnut ja se aukeaa itsekseen. Useita kertoja krusifiksi on pudonnut. Helsingissä lähikadulla on kultaseppä ja kävin kysymässä, mitä voisi tehdä. Lukon jousi on aikaa myöten kuoleutunut ja se pitäisi vaihtaa, maksaisi noin 200 euroa. Lisäksi ketjukin oli jo kulunut ja voisi pian katketa. Kysyin, paljonko uusi ketju maksaisi. ”Tuo on 14 karaattia, pitää olla 18 karaattia. 800-1000 euroa.” Pidin hintaa korkeana ja sanoin, että kun seuraavana päivänä menen Viron Narvaan, kysyn sieltä, siellä on kultaseppä, joka myy käytettyjä ketjuja. Olin sieltä ostanut uuden krusifiksinkin, kun vanha katosi – tosin löytyi myöhemmin siivouksen yhteydessä. Uusi käytetty ketju – monta kertaa edellistä ketjua paksumpi – ketju maksoi noin 300 euroa (uudet ketjut olivat vain 14 karaattia ja ohuempia), kun liike otti vanhan ketjun ”vaihdossa” ja hyvitti siitä noin 60 euroa.
6. Siivous Tuutarissa
Tuutarin kirkolla huomasi, että huoneeseeni oli kertynyt pölyä. Edellisestä siivouksesta oli varmaan pari vuotta – josta ajasta tosin suuren osan olin ollut koronan takia poissa. Samalla päätin pestä maton – painepesurilla tietysti. Kun painepesuri oli ”viritetty”, samalla pesimme kanttori Nikolain kanssa useamman kirkon matoista.

Kirkolla Nikolai hoitaa myös suntion tehtäviä eli siivoaa kirkkosalin jne.

Seurakunnassa on muutamia aktiiveja, jotka käyvät hoitamassa pihaa, istuttamassa kukkia jne. Inkerin kirkossa on yleensä vain yksi palkattu työntekijä, kirkkoherra. Lisäksi voi olla muutama palkkiotoiminen: kanttori, suntio jne.

7. Bensa hinta noussut jyrkästi

kirjoitti Helsingin Sanomat 29.7. Bensa maksaa hintavertailuja tekevän sivuston mukaan Suomessa 1.70-1.80 euroa litralta. Raakaöljy on kallistunut: - 4.2020 14 dollaria, 10.2020 37 dollaria, 21.7.2021 75 dollaria, nyt 66 dollaria.

Venäjällä diesel (olen aikaisemmin ajanut dieselautolla, siksi sen hinta on tutumpi) maksoi keväällä 2020 49.99 ruplaa. Hinta oli sama vielä heinäkuussa – vaikka raakaöljyn hinta oli siis moninkertaistunut. Elokuussa tuli hinnankorotus – hinta nousi 50.39-50.49 ruplaan.

Syy maltilliseen hintakehitykseen on valtion halu hillitä inflaatiota. Bensaa myyvät lähinnä isot yhtiöt, joilla on yhteys valtionhallintoon – niinpä ne eivät uskalla ärsyttää valtiota.

Ymmärtää hyvin, miksi Neste muutama vuosi sitten myi huoltoasemansa Venäjällä Tatneftille.

Isoilla venäläisillä öljy-yhtiöillä on myös raakaöljyn tuotantoa ja jalostusta eli niillä on paremmat mahdollisuudet myydä bensaa voitollisesti.

Bensa maksaa Venäjällä noin 55 centtiä litralta, diesel muutaman centin enemmän.

”Turvavyöongelma”

Aina silloin tällöin kuulen kylillä kulkiessa, että ihmisiä on kuollut rokotukseen. Näin tietysti on, onhan Suomessakin ollut kuolemantapauksia. Ei mikään lääke ole täysin sivuoireeton.

Niinpä rokotusta ei haluta ottaa. Tutkimusten mukaan edelleen yli puolet venäläisistä on ilmoittanut, että ei missään nimessä tule ottamaan (venäläistä) rokotetta. Eräs ystävä kyseli, voisiko hän jotenkin päästä Viroon, kun siellä kuulemma voi saada länsimaisen rokotteen. Poliittisista syistä Venäjälle ei tulla tuomaan länsimaisia tai kiinalaisia rokotteita – teiden varsilla on isoja mainostauluja ”Me olemme ensimmäisiä...” Kuviin on päässyt mm. ensimmäinen kosmonautti Juri Gagarin – ja koronavirusrokote.

Kyse on ns. turvavyöongelmasta. Kerrotaan, että joskus vuosia sitten Yhdysvalloissa joku ajoi autolla veteen ja hukkuu, kun ei saanut turvavyötä auki. Turvavyö on siis vaarallinen eikä sitä pidä käyttää! Asiaan ei vaikuta se, kuinka monta ihmistä on kolareissa pelastunut turvavyön ansiosta – Suomessakin ilmeisesti noin neljäsosa liikennekuolemista olisi jäänyt tapahtumatta, jos olisi käytetty turvavyötä.

Venäjällä koronavirukseen on kuollut noin 173700 ihmistä – kokonaiskuolleisuus on korona-aikana lisääntynyt 531000 henkeä. Koronaan on sairastunut 6684531 henkeä (19.8.2021 tilanne).

Rokote ei sataprosenttisesti estä tartuntaa, mutta tutkimusten mukaan se pääsääntöisesti estää taudin vakavan – voisi sanoa tappavan – muodon. On syytä muistaa, että melkoinen osa tartunnoista on jäänyt tilaston ulkopuolelle – osa on oireetonta, eräiden tutkimusten mukaan noin neljäsosa – ja kaikki sairastuneet eivät tule mukaan tilastoihin.

Monin paikoin määrättiin rokotus pakolliseksi, esimerkiksi Moskovassa palvelualojen työntekijöiden piti ottaa rokote eikä ravintolaan päässyt ilman rokotetodistusta tai todistusta rokotetestistä. Tämä johti jopa rokotepulaan eri alueilla, kun ihmiset ottivat rokotteen voidakseen olla töissä.

Tämä taas johti siihen, että eri maihin luvattuja rokotteita ei pystytty toimittamaan ja moni rokotteita tilannut (ja joskus jo maksanutkin) maa perui tilauksen. Lisäksi näihin kauppoihin näkyy liittyvän korruptiota, jonka takia Kenia perui Sputnikin tilauksen

Yksi lisäongelma on ollut se, että Sputnikin kaksi annosta ovat erilaisia – niitä ei voi valmistaa samoilla laitteilla. On osoittautunut, että toisen annoksen tekeminen on paljon hankalampaa kuin ensimmäisen. Toisaalta on todettu, että kahden erilaisen rokotteen antama suoja on parempi.

Mutta määräykset olivat niin inhottuja, että suuri osa määräyksistä peruttiin, koska 17-19.9. on parlamenttivaalit eikä äänestäjiä haluttu ärsyttää.

Viime viikot Venäjällä on ollut reilut 20000 uutta koronatartuntaa päivässä ja kuolleita on pahimmillaan ollut yli 800 päivässä.

”Mutta minä en ota koronarokotusta, kun se nainen siellä Magadanissa kuoli rokotukseen...”

Tokion olympialaisiin osallistuneista venäläisurheilijoista osa oli rokottamattomia ja ainakin yksi sai koronatestissä positiivisen tuloksen. Hän totesi, että rokotuksen ottaminen olisi ollut ”arvailua, ehkä se olisi auttanut. Päätin olla ottamatta rokotusta”.

Monet vanhukset kylillä sanovat, että eivät ota rokotetta, koska he tapaavat vain sukulaisia eivätkä käy missään. Ymmärrän heitä. Vaikka rokotteita on annettu tavaratalojen parkkipaikoilla ym. monella vanhuksella olisi vaikea päästä rokotettavaksi.

Radiossa – ja varmaan televisiossakin, jota en katso – ja teiden varsilla on mainoksia: ”Ota rokote”. Ikävä kyllä sanoma ei mene perille.

”Tehokas ja turvallinen! Ota koronarokotus” Ulkomainos Hatsinassa.

Ns. laumasuojaa ei kehity, ellei valtaosa väestöstä ole joko rokotettu tai sairastanut koronan. Rokotuksia ei nykynäkymin saada edes puolelle väestöstä. Ja kun vain noin 4 % venäläisistä on sairastanut koronan, sitäkään kautta laumasuojaa ei synny. Lisäksi viruksella näyttää olevan ikävä taipumus muuntua – nyt Sputnik V -rokotetta muutetaan, että se suojaisi paremmin intialaiselta variantilta.

Tämä tarkoittaa, että Venäjän maaraja ei avaudu pitkään aikaan. Viro tosin teki päätöksen hyväksyä Sputnik-rokote ja päästää maahan sillä rokotetut – EU ei ole Sputnikia hyväksynyt. Voi tietysti olla, että laajemminkin ”money talks” eli päätöksiä tehdään rahan perusteella: venäläisiä turisteja kaivataan tuomaan rahaa.

Intian koronaluvut putosivat yllättäen. Yksi selitys oli: kaikki ovat jo sairastaneet. Toinen ”kummallisuus” on Puola, joka aluksi oli yksi Euroopan huonoimmista maista, nyt ilmaantuvuusluku on pitkään ollut reilusti alle 10.

Eipä systeemi toimi Suomessakaan

Kun tulin heinäkuussa Venäjältä Suomeen, tarjosin rokotetodistusta Pulkovan lentokentän check in -tiskillä. ”Sehän on jo katsottu!” Passissani oli tarra, jonka mukaan asia oli tarkastettu. Pari metriä aikaisemmin oli kaksi nuorta naista, joiden olisi se pitänyt tehdä. Toinen heistä katsoi viisumini ja laittoi tarran. Toinen virkailija oli sitä mieltä, että asia on kunnossa eikä katsonut rokotetodistustani.

Kun tulin Seutulaan, siellä kysyttiin, onko rokotukset tehty. Sain mennä omaan jonoon – jossa ei kylläkään ollut ketään. Virkailija katsoi rokotetodistuksen – mutta ei passia. Eli olisin voinut näyttää vaikkapa Teemu Haatajan rokotetodistuksen.

Passintarkastuksessa taas kysyttiin, onko rokotetodistusta, mutta ei sitä haluttu nähdä.

Elokuussa Pulkovalla, Pietarin lentokentällä, homma toimi samaan tyyliin, mutta Seutulassa ei enää edes katsottu koko todistusta, vaan sanottiin, että hyvä on.

Sen sijaan, kun tulin lautalla Tallinnasta, Helsingin satamassa haluttiin nähdä sekä todistus että henkilökortti. Sanoin virkailijalle, miksi sinä olet kiinnostunut henkilötodistuksestani ja vastaus oli: ”Enhän minä muuten tiedä, kuka sinä olet!”

Kun tulin lomalle Ranskaan, piti täyttää kaksi paperia – toinen oli todistus omasta terveydentilasta ja toisessa oli henkilötiedot. Lisäksi lennolla kuulutettiin, että lentokentällä tarkastetaan kaikkien dokumentit, että tiedetään, mistä maasta on tullut – EU jakaa maat kolmeen ryhmään koronatilanteen mukaan, Suomi on nyt keskimmaisessa ryhmässä. Tuttuun ranskalaiseen tyyliin kentällä ei ollut mitään tarkastusta eikä terveystietopareista ollut kukaan kiinnostunut. Lentoemännät keräsivät henkilötietopaperit koneessa.

Ranskassa kauppakeskuksiin ja ravintoloihin pääsyyn vaaditaan koronatodistus, joka skannataan. Mutta taas kelpaa kenen tahansa todistus – jos maksat käteisellä, sinusta ei jää mitään merkintää siitä, kuka oikeastaan olet.

Eikä Finnairkaan toiminut oikein. Ennen koneeseen nousua ilmoitettiin, että kangasmaski ei riitä lennolle pääsyyn – Finnair oli tehnyt päätöksen, että vain kertakäyttömaski kelpaa. Rivillä, jolla istuin oli 6 matkustajaa: kahdella oli kertakäyttömaski ja neljällä kangasmaski. Kangasmaskeja näkyi muillakin matkustajilla.

Kun olin yövartijana, eräs työtoveri oli aseista kiinnostunut ja hänellä oli aina pistooli mukanaan. ”Muista, että jos otat aseesi esiin, sinun on oltava valmis myös käyttämään sitä!”

Finnair ei uskaltanut toteuttaa päätöstään. Sehän olisi suonut jopa hankintamahdollisuuden: lähtöportilla olisi myyty kertakäyttömaseja viidellä eurolla – tai et pääse koneeseen.

Venäläinen sananlasku sanoo: ”Puhuu yhtä, tekee toista ja ajattelee kolmatta!”

Elämää suurempi peli

Jalkapalloa joskus kutsutaan elämää suuremmaksi peliksi.

Nyt lause on saanut uutta sisältöä: Pietarin EM-kisojen yhteydessä nähtiin, että terveys laajalti unohdettiin kisaturistien kohdalla.

Varmaan jokaiseen bussiin oli varattu laulumonisteet, mutta sitten joku muisti, että laulaminen lisää koronariskiä – siksi osassa kirkkoja ei laulettu virsiä. Niinpä sitten tyydyttiin ottamaan olutta.

Kisaturistien mukana tuli intialainen variantti, joka nosti Suomen koronatartuntaluvut aivan uudelle tasolle. Joinakin päivinä oli yli tuhat uutta tartuntaa. Olisi variantti ilman muuta tullut Suomeen jossain vaiheessa, mutta ei näin aikaisin ja näin laajassa mittakaavassa. Tiedettiin, että varianttia oli Pietarissa, mutta siitä huolimatta noin 800 kisaturistia päästettiin Suomeen testaamatta.

En vielääkään ymmärrä, miksi kisaturisteja ei voitu viedä Pietariin (myös) junalla. Silloin testaaminen olisi voitu suorittaa junassa rajan jälkeen. En tiedä, kaatuiko asia Suomen vain Venäjän viranomaisiin.

Suomi lähestyy koronan ilmaantuvuudessa Venäjää, 14.8. Suomessa luku oli 184,5 ja nousussa, Venäjällä luku oli 211,9 ja laskussa.

Lepokitka

Koulun fysiikantunneilta opin, että lepokitka on suurempi kuin liikekitka. Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että auton liikkeelle saamiseen tarvitaan enemmän voimaa kuin sen liikkeessä pitämiseen.

Kesäloman jälkeen on hieman hankalampaa päästä normaaliin työrytmiin. Minulla on onneksi apuna ”vakiokierrokset”: joka kuukausi pyrin käymään tiettyjen seurakuntalaisten luona ja kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina on jumalanpalvelus Puškinissa ja kolmantena sunnuntaina jumalanpalvelus Skuoritsassa.

Olen laskenut, että 90 päivää puolella vuodessa – sen verran saan olla viisumilla Venäjällä – riittää ”kuukausikierroksen” tekemiseen. Aikaisemmin voi taktikoida käymällä välillä Virossa säästämässä viisumipäiviä, mutta nyt se ei ole mahdollista.

Loivaliikkeisen työntekijän periaatteeksi muodostuu: Minkä voin jättää tekemättä tänään, voin jättää tekemättä huomennakin. Tässäkin kohdassa rutiinit ovat hyvä asia: minun työni pyörii suurelta osin ”tuttuja uria” eli ei tarvitse miettiä, mitä pitäisi tehdä vaan tehdä se, mitä ennenkin.

Ongelmia oikeaan aikaan

Vuokra-autoni kojetauluun tuli merkki tyhjentyneestä renkaasta. Läheskään aina nuo ilmoitukset eivät ole aiheellisia. Itse asiassa monessa autossa tarkkaillaan saman akselin renkaiden pyörimistä lukkiutumattomien jarrujen antureilla: jos on liikaa eroa, se on merkki siitä, että toinen rengas on tyhjempi ja pyörii eri tahtiin kuin toinen. Syy voi olla vaikka se, että auto on ollut auringonpaisteessa ja toisen puolen renkaat ovat lämmenneet = paine on noussut. Kun ajaa vähän aikaa, paine-ero tasoittuu.

Päätin kuitenkin tarkastaa tilanteen ja pysähdyin bussipysäkille. Renkaat näyttivät olevan kunnossa.

Tien toiselta puolelta mies kysyi, pääseekö hän kyytiin. Lupauduin, mutta sanoin, että en mene Hatsinan keskustaan asti.

Hän sanoi, että takarenkaani on tyhjenemässä. Katsoin uudelleen ja todellakin, se oli hieman matalampi. Mies oli tien toiselta puolelta huomannut asian, kun näki yhtä aikaa etu- ja takarenkaan.

Niinpä ajoin lähellä olevalle rengaskorjaamolle. Mies jäi siellä kyydistä.

Korjaamossa oli nuori mies, jonka hiustyyli sai minut epäilemään, kuinka hyvä korjaaja hän on. Taas kerran epäluulo oli turhaa. Mies löysi vian – ilmeisesti ruuvi tai naula oli tehnyt renkaan ”olkapään” pienen reiän. ”Korjaus on kallis, pitää ottaa rengas vanteelta...” Venäjällä tehdään vielä ns. tubeless-paikkauksia, maksavat pari euroa (yksi suomalainen rengasliike väitti, että ne on Suomessa kielletty).

Sanoin, että en lähde kylille ilman vararengasta – autossa oli sellainen. Jos tulee toinenkin reikä, olen vaikeuksissa.

Korjaus tuli tehtyä hyvin. Ja maksoi noin 15 euroa – Suomessa hinta olisi ollut ainakin kolminkertainen.

Epäilen, että reikä oli tullut edellisenä päivänä, kun kävimme rautakaupassa ostamassa tarvikkeita Tuutarin kirkolle – ehkä joku oli pudottanut pysäköintipaikalle ruuvin tms.

Jumala varjeli, että en ehtinyt mennä kylille rikkinäisellä renkaalla. Soitin ensimmäiseen kyläpaikkaan ja sanoin, että tulen puolisen tuntia myöhässä.

Tietokoneriippuvuus

Auton vuokrauksessa oli tällä kertaa ongelmia (vertaa myöhempänä oleva teksti). En saanut autoa Pulkovan lentokentälle, kun saavuin Suomesta. Eräs Tuutarin seurakuntalainen tuli hakemaan minut lentokentältä, joka on onneksi aika lähellä Tuutarin kirkkoa.

Hän lupasi myös viedä minut hakemaan vuokra-auton maanantaina hotelli Moskvasta – jonne on paljon pitempi matka kuin lentokentälle ja lisäksi se on kaupungissa (=ruuhkia), kun lentokenttä on kaupungin etelälaidassa.

Sovimme, että hän tulee kello 10. Puoli kymmeneltä hän soitti ja sanoi odottavansa kadulla. En ollut vielä aivan valmis lähtöön, joten pyysin odottamaan vähän aikaa. ”Ei se ole ongelma, pelaan kännykällä!” Venäjällä käytännössä kaikilla on rajoittamaton GSM-liittymä: sitä voi käyttää niin paljon kuin haluaa kiinteällä kuukausimaksulla.

Kun lähdimme kohti hotellia, sanoin, että on kolme vaihtoehtoa. Itse suosittelin Pietarin kehätietä. ”Sinne ei kannata mennä, se on Kievskoje Shosselta itään päin punainen!” Internetistä näkee ruuhkat reaaliaikaisena: punainen tarkoittaa pahaa ruuhkaa. Kesäisin kehätietä asfaltoidaan ja siksi siellä on tolkuttomia ruuhkia.

Sanoin, että sitten onärkevintä mennä Dunaiskij prospektia.

Jokaisessa liikennevalossa hän tutki kännykkää, usein niin pitkään, että takaa alkoi jo kuulua äänimerkkejä. Sanoin, että kyllä minä tiedän tien, ei tarvita navigaattoria.

Dunaiskij prospektillakin oli ruuhka: tietyö, mutta onneksi vain noin kilometri. Senkin kännykkä näytti.

Huomasin, että hänelle kännykän seuraaminen oli automaatio. Nyt siitä oli hyötyäkin, kun saimme vältettyä kehätien ruuhkan. Kun palasimme hotellilta Tuutariin, hän katsoi lähtiessämme taas reitin kännykästä. Se antoi reitiksi kehätien, mutta nyt se oli vihreä eli ei ruuhkia. Kun ajoimme peräkkäin (kuin pienen talon porsaat) kehätietä, siellä oli vastakkaiseen suuntaan (jota olisimme ajaneet hotellille mennessä) monen kilometrin lähes seisova ruuhka. Sellaisessa voi mennä yli tuntikin ylimääräistä aikaa. Vähän myöhemmin radiossa (Avtoradio-kanavalla on aina 15 ja 45 yli tietoja liikenteestä) kerrottiin ruuhkasta, jossa tärväytyi ylimääräistä aikaa tunti 40 minuuttia. Tiedot ruuhkista internetiin saadaan kännyköiden paikkatiedoista ja radioon myös tien päällä olevilta autoilijoilta. Minulla ei ole kännykässä paikannusta eli minun liikkeitäni ei seurata.

Olin viikonlopun Virossa. Sunnuntaina oli Pärnussa inkeriläisten kesäjuhla, jossa olin lupautunut pitämään puheenvuoron päätösseminaarissa. Lauantaina minulla oli tarkoitus tehdä töitä tietokoneen kanssa Tallinnassa. Mutta huomasin unohtaneeni tietokoneen laturin Helsinkiin. Niinpä pystyin tekemään vain kaksi suunnittelemani töistä. Harmitti, mutta toisaalta sain luettua kirjaa.

Ranskassa oli tarkoitus myös tehdä hieman töitä tietokoneella ja katsoa päivittäin sähköpostit sekä sääennuste. Mutta nyt Helsinkiin oli unohtunut internet-modeemini. Vähä-älykännykkääni en ole asentanut internetiä. Piti siis lähteä etsimään paikka, jossa saisin yhteyden Internetiin. McDonald'sin internet oli toivottoman hidas (kuten aikaisemminkin) – edes sähköpostia ei saanut kirjoitettua (yhteyden aikakatkaisu). Isossa kauppakeskuksessa oli aikaisemmin ilmainen internetyhteys – nyt se oli maksullinen, 3 euroa tunti.

Kävin lähellä olevissa ravintoloissa. Yhdessä sanottiin, että WiFi ei toimi ”korjaus on tilattu jo kuukausi sitten”, toisessa tarjoilija sanoi, että yhteys on tosi huono. Kolmannessa sanottiin, että yhteys toimii. Niinpä olen käynyt silloin tällöin siellä syömässä ja hoitamassa internet-asioita.

Ranska ei todellakaan ole samalla tasolla internet-asioissa kuin Helsinki tai Tallinna. Kaupungilta ei löydy ilmaisia internet-yhteyksiä.

Suorastaan järkytyin: olemmeko me näin sidottuja internetiin. Emmekö me enää osaa elää ilman sitä? Minä en ole missään (a)sosiaalisessa mediassa enkä katso koko ajan päivityksiä, mutta silti olo tuntui ”orvolta”, kun huomasin, että internet-modeemini oli jäänyt Helsinkiin.

Konevitsan luostarin restauraatio

The Moscow Timesissä kerrottiin, että presidentti Putin kävi katsomassa restauroitua Konevitsan luostaria Rosneft -öljy-yhtön johtajan Igor Setzinin kanssa.

Vuonna 2016 presidentti Putin katosi julkisuudesta kymmeneksi päiväksi. Huhumylly alkoi: hän on sairaana, hän on kuollut jne.

Presidentti ilmestyi Konevitsan luostariin – se sijaitsee Laatokan saarella ja oli aikanaan Suomea.

Kerrotaan, että kun presidentti keskusteli luostarin johtajan kanssa, hän kysyi, onko luostarilla jotain toiveita. No, niitähän löytyi. Silloin presidentti kutsui paikalle Rosneftin johtajan ja sanoi: ”Puhukaa tälle miehelle!” Jostain syystä Rosneft lupasi auttaa luostarin restauroinnissa. Putin sanoi, että restauraatio on tehty hyvin.

Venäjällä suuryritykset ”auttavat” valtiota eri tavoin. Esimerkiksi Gazprom on rakentanut valtavan paljon urheilutaloja eri puolille Venäjää. Krasnoje Selossa – noin viiden kilometrin päässä Tuutarin kirkolta – on yksi.

Huumori on välttämätöntä

Elokuussa oli ongelmia autonvuokraamisessa. Firma, josta olin aikaisemmin vuokrannut auton, ilmoitti, että viikkoon ei ole yhtään vapaata autoa.

Inkerin kirkon kansainvälisten asioiden sihteeri Merja Kramsu löysi toisen firman, josta autoja pitäisi löytyä. Varasin sieltä auton ja sain se sopimuksen mukaan. Tosin sielläkin sanottiin, että autoja on hyvin vähän vapaana. ”Mutta syyskuussa on taas helpompaa, kun lomakausi on loppunut.”

Sain tällä kertaa ”itäauton” eli Huyndai Solariksen. Huyndai on eteläkorealainen merkki, mutta Venäjällä myytävät Solarikset tehdään lähellä Pietaria. Autossa oli kaksi etua länsimaiseen Volkswagen Poloon verrattuna: jousitus ja automaattivaihteisto toimivat paljon paremmin – jousitus on varmaan ”viritetty” venäläisiä teitä silmällä pitäen ja moottori on varmaan suurempi kuin Volkcarissa.

Toki miinuksiakin löytyi: Huyndaissa ei ole edessä eikä takana tutkia ja mittaristo on heikompi.

Ajoin siis ”itäautoa”. Solaris on useana vuonna ollut myydyin ”ulkomaalainen auto” Venäjällä, vaikka se on tehty Venäjällä.

Aikanaan autojen takapuskurissa Suomessa oli tarroja ”Mieluummin syön matoja kuin ajan itäautolla!”

Kauko Laivuori totesi aikanaan: ”Tarraa ei olisi kannattanut liimata Toyotaan!”

”Itäautoista” suuri osa oli tehty Suomea lännempänä: Polski-Fiat tuli Puolasta, Škoda Tšekkoslovakiasta, Trabant ja Wartburg Itä-Saksasta jne.

Todelliset itäautot olivat Lada, Volga ja Moskvitš, mutta suurin osa ”itäautoista” tuli Japanista. Nyt mukaan on tullut eteläkorealaisia ja jopa kiinalaisia autoja.

Suomessa on yhdistys ”Neukkumobilistit”, jonka jäsenet harrastavat Neuvostoliitossa tehtyjä autoja.

Pietarissa ei enää juuri näe ”Laatikko-Ladoja” – maaseudulla niitä vielä on käytössä. Volgan ja Moskvitšin valmistus on lopetettu. Kymmenen myydyimmän auton joukossa on noin puolet Ladan eri malleja.

Neuvostoliittolaisia erikoisuuksia

Narvassa edellä ajava autoilija näytti suuntamerkin ajaessaan sisään liikenneympyrään, mutta ei antanut merkkiä poistuessaan liikenneympyrästä.

Hän oli käynyt autokoulun Neuvostoliiton aikaan. Silloin todellakin tehtiin noin. Nykyään Venäjälläkin suuntamerkki annetaan (jos annetaan) liikenneympyrästä poistuttaessa – ei sinne tultaessa.

Loogisesti ajatellen neuvostoliittolaista liikenneympyrää olisi periaatteessa voinut ajaa kumpaan suuntaan hyvänsä – jos kerran piti kertoa, kumpaan suuntaa aikoo ajaa. Jos niin olisi ollut, seuraus olisi ollut täydellinen sekamelska.

Lisäksi järki sanoo, että tärkeintä on tietää, milloin liikenneympyrästä poistutaan. Ikävä kyllä moni nykyinenkin venäläisautoilija ei siitä välitä ja siksi liikenne turhaan hidastuu, kun ei voi olla varma, poistuuko auto liikenneympyrästä vai jatkaako siellä.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta. (1 Piet 2:17, KR-1938)

Miksi kuningas, eikö pitäisi olla keisari? Roomaa hallitsi keisari, tosin eri alueilla oli paikallisia hallitsijoita, joita kutsuttiin kuninkaiksi (esimerkiksi kuningas Agrippa, Apt 25:13,24). Mutta eikö olisi ollut luontevampaa puhua keisarista, koko valtakunnan ylimmästä hallitsijasta?

Tutkin eri käännöksiä: ruotsiksi oli kejsaren eli keisari, kahdessa englantilaisessa käännöksessä (niitä on yli sata erilaista) on emperor eli hallitsija, joka on samaa juurta kuin imperaattori eli keisari. KR-1992 kääntää keisari. Jumalan kansan Raamattu (joka pyrkii olemaan uskollinen alkutekstille) puhuu kuninkaasta ja uusi venäläinen käännös tsaarista (Venäjähän katsoi olevansa Rooman seuraaja eli sen johdossa oli tsaari eli keisari). Novum eli kreikankielinen ”alkuteksti” puhuu kuninkaasta.

Mikä on oikein? Kirjaimellinen käännös on ”kuningas”. Keisari se tulkinta. Hallitsija on yleistys – sehän voisi tarkoittaa vaikkapa maaherraakin.

Minulle arvoitukseksi jää, miksi Pietari käyttää sanaa kuningas. Kyllä tuohon aikaan jokainen Rooman asukas tiesi, että Roomassa oli keisari.

Joskus ei saa lopullista, kiistatonta vastausta, mutta pohdinta sinänsä voi olla hyväksi.

Sanoma on selvä: maallista esivaltaa tulee kunnioittaa, samaahan sanoivat Jeesus (Matt 22:21 – jossa puhutaan keisarista!) ja Paavali (Room 13:1-7, hän puhuu esivallasta).

C.S.Lewis sanoi: ”En ole huolissani niistä raamatunkohdista, joita en ymmärrä, vaan niistä, jotka ymmärrän. Ne vaativat noudattamista!”

Kiitos- ja rukousaiheita

- Koronavirusepidemian laantumista sekä Suomessa että Venäjällä ja Virossa
- Koronarokotteiden pikaista jakelua sekä Suomessa että Venäjällä.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Inkerin kirkon johdolle viisautta toimia koronapandemian luomissa erikoisissa oloissa.

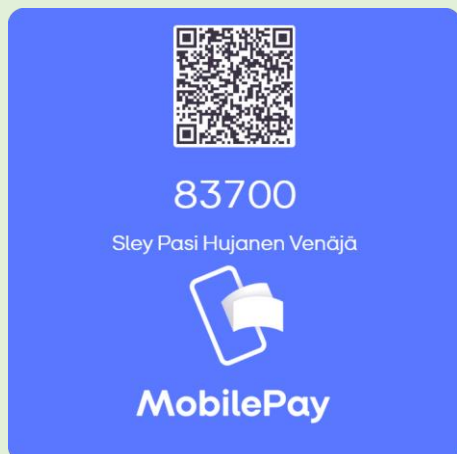
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Slestä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2021:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräysluvan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.